

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010723
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120010723.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného N. Y., na hlavnom pojednávaní konanom 21. januára 2021 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný N. Y., narodený XX. februára XXXX v V., trvale bydliskom C. hájom XXXX/XXX, S. nad D.,
je vinný, že

od presne nezisteného času dňa 19.07.2019 až do 2:45 hodiny v Trenčíne v osobnom motorovom vozidle zn. Audi A6 EVČ: XTXXXXX v laktovej opierke mal bez oprávnenia v plastovom vrecúšku metamfetamín (pervitín) o celkovej hmotnosti 2.238 mg s priemernou koncentráciou 75,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1.696 mg absolútneho metamfetamínu, kde uvedené množstvo zodpovedá celkovo minimálne 42 obvykle jednorazovým dávkam drogy a v mobilnom telefóne zn. Huawei mal bez oprávnenia papierovú skladačku s obsahom metamfetamínu (pervitínu) o celkovej hmotnosti 24 mg s priemernou koncentráciou 76 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 18 mg absolútneho metamfetamínu, kde uvedené množstvo zodpovedá celkovo minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

teda

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku,

čím spáchal

zločin nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona za splnenia podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obvinenému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd obvinenému ustanovuje skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov a s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd obvinenému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

o d ô v o d n e n i e :

03.06.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín na Okresný súd Trenčín obžalobu 1Pv 433/19/3309 z 02.06.2020 na obvineného pre podozrenie zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s na tom skutkovom základe a takej právnej kvalifikácie, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 05.06.2020 trestný rozkaz 1T 12/2020, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania žalovaného zločinu, pričom za jeho spáchanie obvinenému uložil trest rovnaký, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný proti v konaní vydanému trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 1 Tr. por. 29.06.2020 podal odpor dôvodiac, že už v prípravnom konaní spáchanie žalovaného zločinu poprel a priznal sa len k pervitínu, ktorý bol nájdený v puzdre jeho mobilného telefónu, pričom išlo len o jednu dávku a to, že sa nejednalo o rovnaký pervitín, ako bol nájdený v plastovom sáčku v lakt'ovej opierke vozidla, svedčí jeho percentuálna koncentrácia. Navyše, zaistený pervitín bol zaistený pri nezákonne vykonanej prehliadke motorového vozidla, ktorá bola vykonaná ešte skôr, ako bol vydaný príslušný príkaz a bola nezákonná pre rozpor s § 21 ods. 1 zákona o policajnom zbere.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní a zaujatí stanoviska k nej zo strany obhajcu obžalovaného (obžalobu považoval za nedôvodnú, pričom obžalovaného ak vôbec navrhol uznať vinným len z trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.) bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Potvrdil len prechovávanie jednej dávky pervitínu v puzdre jeho mobilného telefónu.

Na hlavnom pojednávaní súd nadväzujúc na vyhlásenie obžalovaného vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov G.a, čítaním zápisníc o výsluchu svedkov I. a Y. (postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por.), oboznámením znaleckých posudkov (č. I. 56 a 60; postupom podľa § 268 ods. 2) a čítaním listinných dôkazov (postupom podľa § 269 ods. 1 Tr. por.), a to zápisnice o vykonaní ohliadky (č. I. 84 a 88), výpisu z evidencie priestupkov (č. I. 105) a odpisu z registra trestov (č. I. 108).

Obžalovaný vypovedal, že v daný deň mal od kamaráta požičané vozidlo, ktoré si požičiavalo mnoho ľudí. Fungovalo to tak, že vozidlo stálo na určenom mieste a niekoľko ľudí vedelo, kde sú od neho kľúče. Tí si ho aj požičiavali, keď potrebovali. Vtedy jazdil sám. Na vozidle nesvietilo svetlo, z ktorého dôvodu ho zastavila hliadka polície. Príslušníci polície si vypýtali doklady potrebné k vedeniu vozidla, vyzvali ho na otvorenie jeho dverí a pri tom si všimli vrecká, ktoré boli v prepážke vo dverách. Vyzvali ho k vystúpeniu z vozidla a spolu s jedným príslušníkom polície išli pozrieť kufor auta. Medzitým si druhý príslušník polície všimol niečo v lakt'ovej opierke, na čo ho zavolať späť k miestu vodiča. On len tak reflexívne, bez toho, aby vedel, čo tam je, siahol do lakt'ovej opierky a vytiahol vrecúško, ktoré bolo navrchu. Toto vrecúško chytil prstami. Následne ho ale pustil, lebo mu to príslušníci polície prikázali. Potom bolo vozidlo celé prešacované, prišla ďalšia hliadka polície a bol zobrať na policajnú stanicu. Nepamätal si, že by niečo podpisoval a ani si nespomenul, či bol poučený o jeho právach. Vozidlo si požičal zrejme v ten večer, pričom pri požičaní ho neskontroloval. Takto si ho požičiaval od kamaráta vždy, keď ho potreboval, a to bezplatne, nakoľko pre kamaráta pracoval v pieskovni. Po požičaní vozidla išiel najskôr vyvenčiť svojho psa, potom za kamarátmi a večer do herne. Pokiaľ ide o drogy, tie sem-tam užíva, a to na oslavách alebo pri iných príležitostiach. Užíva marihuanu, pervitín nie. Čo sa týka vecí nájdených vo vozidle, jeho boli len sáčky vo dverách a mince. Na výzvu hliadky polície predložil svoj vodičský a občiansky preukaz a veľký technický preukaz. Iné doklady zrejme vo vozidle neboli, ale to nevedel presne, keďže vozidlo neprehliadol. K detailom kontroly ešte uviedol, že pred jeho zastavením hliadka polície použila majáka, následne, keď podošli k jeho dverám, svietili do vozidla baterkami. Pokiaľ išiel ukázať veci v kufri, telefón pri tom musel nechať na sedadle vodiča a postupne musel vytiahnuť všetky veci z kufra, nevedel ale prečo. Oficiálna prehliadka vozidla sa uskutočnila na ďalší deň, bol tam prítomný.

Svedok G. vypovedal, že v daný deň mali s kolegom nočnú službu, pričom niekedy po polnoci spozorovali vozidlo, na ktorom nesvietilo svetlo. Vozidlo teda zastavili na ulici Sládkovičovej pri pohrebníctve. On prišiel k vodičovi a vypýtal si doklady potrebné k vedeniu vozidla. Jeho kolega išiel z druhej strany auta. Do auta si zasvietili baterkami, aby si overili, či sa vo vozidle nenachádzajú predmety, ktorými by mohli byť ohrození. Počas toho, ako obžalovaný hľadal potrebné doklady, otvoril lakťovú opierku, v ktorej spozorovali podozrivý sáčok. Na to obžalovaný našiel potrebné doklady a predložil ich, pričom vodičský a občiansky preukaz vytiahol z brašne, ktorú mal pod alebo vedľa sedadla vodiča a doklady od auta vytiahol zo skrinky pred spolujazdcom. Potom obžalovaného vyzvali na vystúpenie z vozidla, pričom pri vystupovaní z vodičových dverí vypadli menšie sáčky. Následne obžalovaného vyzvali na otvorenie kufru. Po vizuálnej kontrole obsahu kufru obžalovanému oznámili, že ho obmedzujú na osobnej slobode, o čom následne podali informáciu operačnému stredisku a neskôr, už po príchode ďalšej hliadky PMJ obžalovaného eskortovali na oddelenie, zatiaľ čo vozidlo zostala strážiť hliadka PMJ. Celý tento proces mohol trvať približne 2,5 hodiny. Pokiaľ sa mal detailnejšie vyjadriť k tomu, ako zbadal podozrivý sáčok v lakťovej opierke uviedol, že mali dobrú viditeľnosť, keďže do vozidla svietili baterkami, pričom keď obžalovaný otvoril lakťovú opierku, v ktorej sa nachádzal podozrivý sáčok, stál pri jeho dverách, a teda všetko riadne videl. Podozrivého sáčku sa ale obžalovaný nedotkol. Vizualnú kontrolu kufru robili spoločne s kolegom za prítomnosti obžalovaného. Nie je pravda, že obžalovaný bol vyzvaný, aby vyložil celý obsah kufru, vozidlo nijako detailne neprehľadávali. Pokiaľ išlo o to, či bol obžalovaný poučený o jeho procesných právach, nespomenul si, či ho poučali slovne alebo písomne, určite ho však poučili o dôvode obmedzenia jeho osobnej slobody.

Svedok M. v zásade vypovedal zhodne so svedkom G.. Potvrdil, že ako hliadkovali počas nočnej služby, na kruhovom objazde spozorovali vozidlo, ktorému nesvietilo zadné svetlo. Následne sa rozhodli toto vozidlo zastaviť. Jeho kolega išiel k okienku vodiča, zatiaľ čo on, keďže bola noc, išiel svietiť baterkou z druhej strany. Počas toho, ako obžalovaný hľadal doklady a otvoril lakťovú opierku, zbadal podozrivý sáčok. Ihneď potom obžalovaný lakťovú opierku zas zavrel, sáčku sa nedotkol. Potom sa ho na sáčok opýtali, na čo im obžalovaný povedal, že nevie, čo to je. Pri prehliadke vozidla ako takej, ktorá sa uskutočnila asi na ďalší deň, oni s kolegom už neboli. Pokiaľ mal detailnejšie priblížiť, ako prebehla kontrola obžalovaného priblížil, že s obžalovaným najskôr komunikoval jeho kolega, a preto ani nevedel, resp. si nespomenul, či obžalovanému uviedli, že ho zastavili kvôli nesvietiacemu svetlu. Neskôr, keď obžalovaný podával kolegovi doklady, občiansky a vodičský preukaz a aj doklady od vozidla, stáli s kolegom obaja pri vodičových dverách. Samotné doklady od vozidla obžalovaný vybral zo skrinky pred spolujazdcom. Podozrivý sáčok ale zbadal ešte vtedy, keď do vozidla svietili baterkami. Tohto sáčku sa obžalovaný pred nimi nedotkol, lakťovú opierku držal pravou rukou. Pokiaľ ide o kufor vozidla, tam vykonali s kolegom len vizualnú kontrolu, či sa tam nenachádzajú nebezpečné predmety. Fyzickú prehliadku vozidla ale nevykonali a neboli ani vo vnútri vozidla. Obžalovaného určite poučili o dôvodoch obmedzenia jeho osobnej slobody. Poučenie podľa § 23 zákona o Policajnom zbore obžalovanému zrejme nedali, nespomenul si ale presne, nakoľko s obžalovaným komunikoval prevažne kolega.

Svedkovia I. a Y. vypovedali vo veci v prípravnom konaní po tom, ako obžalovanému bolo vznesené obvinenie, pričom zhodne uviedli, že o stíhanom skutku nevedia nič, keďže pri ňom neboli prítomní. Svedok I. potvrdil, že vozidlo Audi A6, ktoré použil obžalovaný, patrí jemu. Pervitín, ktorý sa tam našiel, mu však nepatrí a ani nevedel svedok, ako sa tam dostal. Jeho vozidlo si mohol ktokoľvek požičať, keďže kľúče sú v nádrži. Kto si ho chcel požičať mu zavolať, že si ho berie a takto si ho požičiavalo 5-6 ľudí. Nevedel tento svedok, či bol obžalovaný užívateľom drog a tak isto nevedel, či niekto z osôb, ktoré si jeho vozidlo požičiavali, drogy užíval alebo predával. Menovite si jeho vozidlo požičiaval obžalovaný, svedok Y., I. S. a ešte jeden chalan z Lednických Rovní. V júli 2019 mal vozidlo s istotou niekoľko dní požičané obžalovaný, o ostatných svedok presne nevedel, či a kedy si vozidlo požičali, nepamätal si. V minulosti sa aj mohlo stať, že si jeho vozidlo požičal niekto aj bez jeho vedomia, pričom sa asi 10-krát stalo, že išiel svedok k jeho vozidlu, ktoré tam ale nebolo. Jeho vozidlo parkovalo v areáli ZŤS pri pieskovni, kde nie je brána, čo by zabránila vstupu. Náklady na pohonné hmoty vždy hradila osoba, ktorá si vozidlo požičala. Pokiaľ išlo o veci v kufrí tohto vozidla, svedok tam mal nejaké náradie a bolo tam aj nejaké náradie patriace jeho kamarátovi. Svedok Y. taktiež poprel, že by pervitín, ktorý sa našiel vo vozidle svedka I., patril jemu. Od svedka I. si on požičal jeho vozidlo asi 10-krát, ale v tom období, kedy zobrali obžalovaného kvôli drogám, si ho už nepožičiaval, lebo mal asi dva mesiace vlastné. Nevedel sa svedok vyjadriť o žiadnej osobe, ktorá by si od svedka I. požičiavala auto a súčasne brala drogy. Rovnako ani nevedel presne, ktoré osoby si vozidlo svedka I. požičiavali. Pokiaľ ide o veci v kufrí vozidla, bolo ich tam veľa, nejaká sekera, nástroje, plný kufor bol somarín. Jemu patrili len sekera a mačeta. Potvrdil tiež

svedok, že vozidlo svedka I. bývalo odstavené buď v areáli ZŤS, alebo tam, kde býval svedok I. s jeho frajerkou, alebo pri hasičoch pri mini ZOO v Dubnici nad Váhom.

Zo znaleckého posudku KaEÚ Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/10151 vyplýva, že boli na skúmanie predložené stopa č. 1 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce prázdne plastové vrečka s tlakovými uzávermi, stopa č. 2 - znečistený nadstavec Gola č. 16, stopa č. 3 - digitálne váhy striebornej farby, stopa č. 4 - zatavená zrezaná plastová injekčná striekačka so zrezaným modrým piestom, obsahujúca ružový kryštalický materiál, bez viditeľných prímiesí, o hmotnosti 3.670 mg, stopa č. 4 - zatavená zrezaná plastová injekčná striekačka so zrezaným modrým piestom, obsahujúca biely práškový materiál, homogénny, bez viditeľných prímiesí, o hmotnosti 2.140 mg, stopa č. 4 - zatavená zrezaná plastová injekčná striekačka so zrezaným modrým piestom, obsahujúca biely kryštalický materiál, bez viditeľných prímiesí, o hmotnosti 445 mg, stopa č. 4 - plastová skúmavka obsahujúca biely práškový materiál, homogénny, bez viditeľných prímiesí, o hmotnosti 190 mg, stopa č. 5 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce ružový kryštalický materiál, bez viditeľných prímiesí, o hmotnosti 2.238 mg, stopa č. 6 - papierová skladačka obsahujúca biely kryštalický materiál, bez viditeľných prímiesí, o hmotnosti 24 mg a stopa č. 8, 9 - stery z ľavej a pravej ruky obžalovaného zaistené na vatové tyčinky. Bolo zistené, že v stope č. 2 bola zistená prítomnosť stôp kanabinoidov (tetrahydrokanabinol, kanabinol). Kryštalický materiál ružovej farby (stopa č. 4) neobsahoval omamné a psychotropné látky. Kryštalický materiál bielej farby (stopa č. 4) a práškové materiály (stopa č. 4) boli analyzované, pričom bolo zistené, že stopa č. 4 - v práškovom materiáli z injekčnej striekačky bola zistená prítomnosť piracetamu, nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok, stopa č. 4 - v kryštalickom materiáli z injekčnej striekačky bola zistená prítomnosť dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM), nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok, stopa č. 4 - v práškovom materiáli z plastovej skúmavky bola zistená prítomnosť piracetamu, nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok. Kryštalické materiály predstavujúce stopa č. 5 a 6 obsahovali metamfetamín, a to o priemernej koncentrácii 75,8 % hmotnostného stopa č. 3, resp. 76,0 % hmotnostného stopa č. 6. Rovnako stery z oboch rúk obžalovaného obsahovali stopy metamfetamínu. Ďalej tiež bolo ustálené, že stopa č. 5 obsahovala 42 - 170 bežných jednorázových dávok metamfetamínu a stopa č. 6 obsahovala 1 bežnú jednorázovú dávku metamfetamínu.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky osobného motorového vozidla Audi A6 vyplýva, že prehliadka vozidla sa konala 19.07.2019 o 8:10 hod., bol pri nej prítomný obžalovaný, ktorý nenamietal jej znenie, pričom boli zaistené stopy tak, ako vyplynuli z výsledkov už popísaného dokazovania.

Z výpisu z registra priestupkov vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 13.03.2016 do 21.05.2020 dopustil celkom 18-tich priestupkov, a to na úseku dopravy, najčastejšie vedenie nespôsobilého vozidla alebo absencia predpísaných dokladov. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a ani trestne stíhaný.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt a subjekt skutkovej podstaty stíhaného trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti na zabránení páchaniu tzv. drogovej trestnej činnosti, keď práve užívanie drog môže nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie. Subjekt (páchatel) je pritom vymedzený všeobecne, a teda páchatelom tohto trestného činu môže byť akákoľvek fyzická osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.). O naplnení týchto znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. stíhaným konaním obžalovaného žiadne pochybnosti nevyvstali. Objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu vyžaduje konanie, ktorým páchatel omamnú alebo psychotropnú látku (v množstve väčšom ako množstvo uvedené v § 171 Tr. por.) po akúkoľvek dobu neoprávnene prechováva. Vo vzťahu k naplneniu tohto znaku boli na hlavnom pojednávaní v zásade vykonané dve skupiny dôkazov, keď na jednej strane stojí výpoveď obžalovaného, ktorý priznal len držbu jednej dávky pervitínu pre vlastnú potrebu, ktorá bola nájdená v „skladačke“ v jeho mobilnom telefóne (stopa č. 6), tvrdil ale,

že o zvyšnom pervitíne nájdenom v aute nevedel, tento mu nepatril, pričom navyše boli všetky drogy zaistené nezákonne, tj. spáchanie stíhaného trestného činu v tejto časti poprel. Na druhej strane pritom stoja najmä výpovede svedkov G. a M., o ktorých dôveryhodnosti nemá súd žiaden dôvod pochybovať, ako aj ostatné vykonané listinné dôkazy (zápisnica o prehliadke predmetného motorového vozidla a v konaní vypracované znalecké posudky), všetky vo svojom súhrne predstavujúce priame dôkazy viny obžalovaného. Samotnú obvineným prezentovanú obranu súd pritom vyhodnotil ako nedôveryhodnú, majúcu „trhliny“, ktorej cieľom bolo vyhnúť sa trestnoprávnemu postihu, ktorá navyše odporuje ostatnému vykonanému dokazovaniu. Bez akýchkoľvek pochybností bolo dokázané, že hliadka polície počas štandardnej a oprávnenej (vozidlu nesvietilo zadné svetlo) kontroly vozidla, ktoré riadil obžalovaný, keď toto vozidlo najskôr predpísaným spôsobom zastavila, pri tom, ako obžalovaný hľadal doklady od tohto vozidla, spozorovala viacero igelitových sáčkov na rôznych miestach vo vozidle, a teda dôvodne nadobudla podozrenie, že vo vozidle sa môžu nachádzať veci súvisiace s trestnou činnosťou. Pokiaľ obrana obžalovaného v tejto časti sa zakladala na tom, že obžalovaný nemal byť riadne poučený, resp. už zasvietenie do vozidla baterkami a spozorovanie „podozrivých vecí“ malo predstavovať úkon prehliadky vozidla, toto tvrdenie je v rozpore s výpoveďami svedkov G. a M., ktorý zhodne uviedli, že fyzickú prehliadku vozidla vôbec nevykonali, len sa vizuálne presvedčovali, či sa vo vozidle nenachádzajú veci, ktorými by mohli byť oni ohrození na živote alebo zdraví, alebo osoby majúce súvis s trestnou činnosťou. Samotné zasvietenie si do vozidla a jeho vizuálne prezretie za popísaným účelom pritom podľa názoru súdu v žiadnom prípade nie je rozporné s príslušnými ustanoveniami zákona o policajnom zbore a ani nepredstavuje prehliadku vozidla podľa príslušných ustanovení Tr. por.. V dôsledku vskutku podozrivého správania sa obžalovaného počas predmetnej kontroly, keď tento nevedel dlhší čas nájsť doklady potrebné k vedeniu motorového vozidla, vozidlo „prehrabával“, počas ktorej činnosti navyše príslušníci hliadky polície zbadali spomenuté vrecúška, hliadka polície dôvodne nadobudla podozrenie zo spáchania trestného činu a obvineného obmedzila na osobnej slobode, o dôvodoch ktorého obmedzenia obžalovaného navyše riadne poučila, ako zhodne vypovedali svedkovia G. a M.. Až pri následnej prehliadke predmetného motorového vozidla podľa príslušných ustanovení Tr. por., dodržanie ktorých obžalovaný ani len nepopieral a zároveň zápisnicu o nej bez výhrad podpísal, boli zaistené jednotlivé stopy, ktoré boli následne podrobené znaleckému skúmaniu. Zo samotných záverov znaleckého skúmania potom vyplynulo jednak, že vo vozidle sa nachádzali omamné a psychotropné látky v množstve presahujúcom kvantitatívne vymedzenie § 171 Tr. zák. (stopy č. 5 a 6) a jednak, že tieto prechovával obžalovaný. Tento záver vyplynul z toho, že na zaistených stopách 4. (všetkých) a 5. bol zistený DNA profil obžalovaného, z čoho je zrejmé, že týmito obžalovaný manipuloval. Vyvrátená bola obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že sáčok predstavujúci stopu č. 5 len „nahmatal“, keď hľadal doklady potrebné na vedenie vozidla a tak sa na neho dostala jeho DNA, keď sa svedkovia G. a M. zhodne vyjadrili, že obžalovaný pri hľadaní dokladov síce otvoril laktovú opierku tak, že v nej sáčok spozorovali, ale zároveň sa sáčku vôbec nedotkol a laktovú opierku (zrejme uvedomujúc si, čo hliadke odhalil) zas rýchlo zavrel. Tento záver je navyše podporený tým, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní doznal k tomu, že mu patril výlučne pervitín nájdený v jeho mobilnom telefóne a z vecí nachádzajúcich sa vo vozidle len sáčky vo dverách a mince. Musí tu súd pripomenúť, že DNA profil obžalovaného bol zistený aj na troch zatavených striekačkách a ampulke (stopa č. 4) pôvodne spoločne umiestnených v inom sáčku, ktoré síce neobsahovali omamné a psychotropné látky, manipuláciu s ktorými prípadne držbu ktorých však obžalovaný pred súdom vôbec nespomenul. Tento DNA profil navyše nebol zistený na sáčku, v ktorom boli umiestnené (náhodný dotyk pri hľadaní dokladov), ale priamo na týchto striekačkách a ampulke, z čoho je zrejmé, že priamo s nimi tiež obžalovaný manipuloval. Nemení nič na týchto záveroch ani obrana spočívajúca v tom, že nebol takto zaistený len DNA profil obžalovaného, ale zaistený bol tzv. zmiešaný DNA profil dvoch osôb, z ktorých jednou bol obžalovaný, keďže táto skutočnosť dokazuje akurát to, že s týmito vecami okrem obžalovaného manipulovala aj iná (ďalšia) osoba. Pokiaľ ďalšia obhajobná námietka spočívala v tom, že pervitín nájdený v telefóne obžalovaného a pervitín nájdený v laktovej opierke mali rozdielny percentuálny podiel koncentrácie účinnej látky (75,8 %, resp. 76 %), táto námietka neobstojí. Dáva súd do pozornosti, že rozdiel predstavuje zanedbateľnú hodnotu 0,2 %, čo môže byť dané aj odchýlkou v meraní. Čo je však ešte zásadnejšie je, že pervitín nebol „100 % čistý“, ale obsahoval aj ďalšie vedľajšie prímesi či už vyprodukované jeho výrobou alebo pridané počas jeho distribúcie (riedenie). Ak sa následne zohľadní, že v telefóne obžalovaného bolo nájdené 24 mg, zatiaľ čo v laktovej opierke až 2.238 mg, je len zrejmé, že aj niekoľko „zrníčok“ prímesi navyše v menšom množstve oproti množstvu väčšiemu môže takúto odchýlku spôsobiť. V neposlednom rade prihliadol súd aj na ďalšie, tentoraz nepriame dôkazy obžalovaného zo stíhaného skutku spoľahlivo zo spáchania stíhaného skutku usvedčujúce, ktoré v kombinácii s ostatnými spomenutými dôkazmi predstavujú ucelený obrazec

stíhanej trestnej činnosti obžalovaného. Obžalovaný totiž priznal k vlastníctvu prázdnych sáčkov, ktoré boli zaistené vo vodičových dverách. Zaistená bola tiež digitálna váha. Logický sa potom javí úvaha, podľa ktorej bol pervitín obžalovaným nielen zakúpený a prechovávaný, ale aj „riedený“ ďalšími vizuálne podobnými kryštalickými látkami (stopa č. 4) a následne rozdeľovaný na menšie časti - dávky (digitálne váhy a menšie sáčky) a ďalej predávaný. V načrtnutom smere síce nebolo vykonané dokazovanie, ale táto úvaha minimálne podporuje skoršie úvahy a závery súdu o spáchaní stíhaného trestného činu obžalovaným a tiež o ďalších možných dôvodoch rozdielneho percentuálneho podielu koncentrácie účinnej látky. Nemôže tiež zostať nepovšimnutým, že sám obžalovaný sa výslovne doznal k prechovávaniu pervitínu v množstve jednej obvyklej jednorazovej dávky a tiež k jeho užívaniu, čo ešte viac umocňuje závery súdu o prechovávaní i väčšieho množstva pervitínu. Záverom ešte súd okrajovo uvádza, že ak by pripustil obhajobu prezentovanú obžalovaným, že o pervitíne zaistenom v laktfovej opierke nevedel, a teda ho neprechovával, s čím však s ohľadom na prezentované úvahy nie je vôbec stotožnený, bolo by až absurdným dielom náhody, že iný „dífer“ by len tak ponechal alebo zabudol v aute, ku ktorému malo prístup mnoho ďalších (zrejme drogy užívajúcich) osôb, keďže jeho kľúče boli vo veku nádrže, pervitín v množstve až 42 - 170 jednorazových dávok. Z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle, keď vedel o protiprávnosti prechovávaní pervitínu a keďže tento aj prechovával, prechovávať ho chcel.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného neboli zistené ani poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a ani priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák.. Pokiaľ súd nevzhliadol poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo vedení riadneho života, k tomu dáva do pozornosti popísanú „rozsiahlu“ priestupkovú minulosť obvineného, ktorá nepochybne vedeniu riadneho života nenasvedčuje. Preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) súd vychádzal z pomeru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 0:0, a teda trestná sadzba uvedená v § 172 ods. 1 Tr. zák. sa nezmenila a obžalovanému mohol byť ukladaný trest odňatia slobody od 36 do 120 mesiacov. Aplikujúc ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby 36 mesiacov, pričom prihliadnuc na osobu obžalovaného, najmä jeho doposiaľ trestnoprávne bezúhonný život, ako aj okolnosti prípadu mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Preto obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil s probačným dohľadom a určil mu skúšobnú dobu tohto odkladu 36 mesiacov. Pre posilnenie nápravy obžalovaného mu súd uložil aj zákaz požívania návykových látok počas skúšobnej doby, keď je zrejmé, že sa v danom prípade jednak jednalo o tzv. drogovú trestnú činnosť, pričom aj sám obvinený sa k užívaniu drog priznal, a preto aj takáto „nútená“ abstinencia má viesť obžalovaného k tomu, aby sa už obdobnej trestnej činnosti nedopustil. neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu ho treba doručiť a ak sa vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, jeho oznámením je až jeho doručenie.

Podľa § 8 písm. a) z. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2020 neplynú. Podľa § 9 ods. 1 zákona platí § 8 písm. a) zákona rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu. Podľa citovaných zákonných ustanovení teda lehota na podanie odvolania pre

obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu do 28. februára 2021 neplynie a opätovne začne plynúť až 1. marca 2021.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.